

[Svend Jørgensen.]

amtsnævnene med deres repræsentation også for kommunalbestyrelser og forskellige organisationer, og vi mener, at de vil være en tilstrækkelig borgen for de enkelte skete misbrug med hensyn til de godkendte arbejder. Det er i det hele taget vort hovedindtryk, at loven er blevet mere smidig, og det vil kunne medvirke til, at kommunerne i højere grad end tidligere vil benytte sig af den. Vi finder også, det er meget værdifuldt, at der er indført mere faste regler vedrørende refusionen, således at den nu går over den fælleskommunale udligningsfond, hvad der ikke var tilfældet tidligere. Det er formentlig rimeligt, at loven bliver taget op til revision, og der er i lovforslaget indført en bestemmelse om, at revisionen skal foretages senest i rigsdagssamlingen 1951—52.

Jeg kan på mit partis vegne udtrykke tilfredshed med lovforslaget og anbefale det til hurtig gennemførelse i det høje ting.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag er jo en genopstandelse af den lovgivning, der blev gennemført i tiden fra 1934 til 1946, men ganske vist ikke under særlig udstrakt sympati fra dem, der var beskæftiget, idet ugelønnen var reduceret med 25 pct. for forsørgere og endnu mere for ikke-forsørgere. På dette område fremtræder lovforslaget nu i en noget bedre skikkelse, idet arbejdstiden her foreslås fastsat til 48 timer ugentlig. Det ville da også forekomme noget meningsløst, om der i beskæftigelseslovgivningen fandtes varierende bestemmelser med hensyn til arbejds- ugens længde.

Med hensyn til det procentvise tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til arbejder, der falder ind under denne lovs bestemmelser, vil den nu foreslåede tilskudsordning virke enklere og meget lettere end den tidligere ordning med ørebeløb pr. time, særlig når det tilsigtes, at loven skal være af mere permanent karakter, selvom jeg ikke overser § 7, hvori det fastsættes, at loven skal tages op til revision senest i rigsdagssamlingen 1951—52.

De tilskud, der gennem årene er givet i henhold til denne lovgivning, har ikke været af særlig stort omfang, men forhåbentlig vil de ændringer, som nu søges gennemført, være medvirkende til, at loven anvendes i større udstrækning end tidligere, så meget mere som arbejdsløsheden allerede er stor. Det er også nævnt af tidligere ærede ordførere, at der er grund til at sætte så meget arbejde i gang som vel muligt. Det er på-

krævet og nødvendigt, for som nys nævnt af den ærede socialdemokratiske ordfører er der stor arbejdsløshed mange steder i vort land; den ærede ordfører nævnte Ålborg, hvad jeg 100 pct. kan godkende. I tiden fremover — jeg tænker særlig på vore landkommuner, hvor tørveproduktionen mere og mere ebber ud — vil der mange steder blive en nærmest katastrofal arbejdsløshed, og én lovgivning, der fremmer beskæftigelsen, vil være særdeles påkrævet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at stille den højtærede arbejdsminister et enkelt spørgsmål. I den anden beskæftigelseslovgivning, vi har, er der sat visse grænser for alderen af de mennesker, der kan henvises til beskæftigelsesarbejde — jeg tænker specielt på ældre arbejdere over 60 år, som efter den anden lovgivning ikke har ret til at blive henvist til beskæftigelsesarbejde.

Det fremgår ikke af denne lovs paragrafer, at arbejdere over 60 år — jeg tænker specielt på dem mellem 60 og 65 år — ikke kan komme i betragtning. På den anden side siges der heller ikke noget i loven om, at de kan komme i betragtning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede arbejdsminister, om der vil være mulighed for, at også sådanne ældre arbejdere over 60 år kan komme i betragtning efter denne lovgivning, idet de jo først har adgang til at opnå aldersrente efter deres fyldte 65. år.

Jeg er klar over, at det foreliggende lovforslag vel ikke er det, man på min hjemegn plejer at kalde det store sus fra vesterhavet, det klarer ingenlunde alt, men det kan naturligvis indenfor visse rammer virke fremmende, og jeg kan tilsige mit partis støtte til dets videre fremme her i tinget.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

Jeg takker de ærede ordførere, som har givet forslaget tilslutning, og jeg vil gerne sige, at jeg i og for sig beklager, at der ikke kan opnås fuld enighed om forslagets gennemførelse. Jeg for mit vedkommende forstår ikke de af det ærede medlem hr. Søren Andersen fremsatte synspunkter, som jo til sidst bundfældede sig i, at han mente, at man ved denne lovs virkninger risikerede at ændre arbejdsløsheden til mangel på arbejdskraft. Det kan efter min opfattelse absolut ikke komme til at foreligge. Forholdet er for det første det, at det ikke mindst, som også nævnt af det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, er de stedlige kommunalbestyrelser og de kommunale beskæftigelsesudvalg, som kommer til at øve indflydelse på lovens anvendelse, og forholdet er endvidere det, at også ved sådanne foranstalt-